

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920201728
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6920201728.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: V. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom trvale v E., I. XXXX/XXX, zast. Mgr. Vierou Kadášovou, advokátkou s. r. o. so sídlom v Rimavskej Sobote, Železničná 1877, IČO: 47 247 851, proti žalovanej: C. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom trvale v E., I. XXXX/XXX, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 25. júna 2020, č. k.: 12C/19/ 2020-92, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu mení tak, že nariaďuje toto neodkladné opatrenie:

Žalovaná je povinná zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX, evidovaným Okresným úradom P. A., katastrálny odbor, okres P. A., obec E., kat. územie E., pozemkami R. parc. č. XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 360 m², parc. č. XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 164 m² a parc. č. XXXX/X záhrada o výmere 236 m², ako aj rodinným domom súp. č. XXXX postavenom na parcele č. XXXX/X, a to vrátane ich prevodu, zaťaženia v prospech inej osoby, zriadenia akéhokoľvek práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu alebo akéhokoľvek iného zaťaženia týchto nehnuteľností, ktorých výlučným vlastníkom je žalobca, a na LV XXXX je vedená žalovaná, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

II. Súd ukladá žalobcovi V. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom trvale v E., I. XXXX/XXX, aby na súde podal proti žalovanej C. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom trvale v E., I. XXXX/XXX, žalobu o určenie vlastníckeho práva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam v lehote do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.
2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami, zapísanými na LV č. XXXX obce E., kat. územie E. ako C KN parc. č. XXXX/X - zast. plocha a nádvorie o výmere 360 m², parc. č. XXXX/X - zast. plocha a nádvorie o výmere 164 m² a parc. č. XXXX/X - záhrada o výmere 236 m², ako aj rodinným domom súp. č. XXXX postaveným na parcele č. XXXX/X a to vrátane ich prevodu, zaťaženia v prospech inej osoby, zriadenia akéhokoľvek práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu alebo akéhokoľvek iného zaťaženia týmto nehnuteľnosťami, ktorých výlučným vlastníkom je žalobca, a na LV XXXX je vedená žalovaná, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej.
3. V návrhu tvrdil, že dňa 25. mája 1999 daroval žalovanej (dcére) uvedené nehnuteľnosti. Krátko na to došlo medzi nimi k vážnym nedorozumeniam, preto podal návrh na vrátenie daru, keď konanie prebiehalo na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 9C/90/2000. Na základe súhlasu žalovanej jeho právny zástupca dňa 11. 9. 2000 vyhotovil darovaciu zmluvu, ktorou mu žalovaná vrátila uvedené nehnuteľnosti a spoločný splnomocnenec JUDr. Miroslav Kriška, advokát, mal podať návrh na vklad zmluvy do katastra. V zmysle pokynu svojho zástupcu poslal žalovanej sumu 8678,-Sk, poplatok z darovania. Z tohto dôvodu aj zobral návrh na začatie konania späť a súd konanie uznesením zo dňa 19. 1. 2001 zastavil. Poukázal na to, že nehnuteľnosť užíva nerušene s manželkou. Dňa 16. 6. 2020 obdržal SMS správu od žalovanej, že potrebuje fotodokumentáciu pre znalca, lebo to potrebuje pre banku. Zistil,

že žalovaná je naďalej vedená ako vlastníčka nehnuteľností, avšak najskôr tieto darovala svojej dcére L. Z., ktorá tieto nehnuteľnosti späť previedla na svoju matku, žalovanú v roku 2014. Zdôraznil, že od roku 2000 užíva dom nerušene, platí dane, úhrady spojené s nehnuteľnosťou, pričom nemal žiadne vedomosti o tom, že nebol podaný návrh na vklad do katastra nehnuteľností a domnieval sa, že na LV je vedený ako výlučný vlastník. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podal z toho dôvodu, že je potrebná dočasná úprava pomerov k nehnuteľnostiam, pretože inak prípadné ťarchy môžu mať vplyv na súdny a tiež by ho poškodili. Zdôraznil, že od roku 2015 žalovanú nevidel, ani vnúčať, má vedomosť, že žalovaná má nezodpovedné správanie a v prípade, ak by zaťažila nehnuteľnosti úverom, nesplácala by ho a on s manželkou by sa dostali do katastrofálnej situácie. Zároveň uviedol, že bude uplatňovať svoje vlastnícke práva určovacou žalobou.

4. V dôvodoch rozhodnutia okresný súd uviedol, že v návrhu žalobca uvádzal, že si bude svoje vlastnícke práva uplatňovať na súde určovacou žalobou bez bližšieho uvedenia, akým titulom sa podľa jeho názoru stal vlastníkom nehnuteľností. Konštatoval, že žalobca návrh opiera o to, že je vlastníkom nehnuteľností, avšak žiaden dôkaz v tomto smere nepredložil ani neuviedol, pričom z predloženého listu vlastníctva vyplýva, že vlastníčkou nehnuteľností je žalovaná. Ak bola predložená darovacia zmluva uzavretá dňa 11. 9. 2000, ktorou žalovaná daruje nehnuteľnosti žalobcovi, táto darovacia zmluva nebola daná na vklad do katastra nehnuteľností. Súd poukázal na ustanovenie § 133 ods. 2, § 47 ods. 1, 2 OZ. Dospel k záveru, že na základe darovacej zmluvy uzavretej dňa 11. 9. 2000 žalobca vlastníctvo nenadobudol. To, že v dome býva, platí za dodávku elektriny, vody, nepreukazuje vlastníctvo, ale iba užívanie. Žalobca neuviedol žiaden dôkaz v tomto smere. Pokiaľ mieni podať žalobu vo veci samej, takýto návrh doteraz nepodal a ani nie je zjavné, o čo by takýto návrh opieral. Súd poukázal na skutočnosť, že pri žalobách o vrátenie daru podľa § 630 OZ plynie premlčacia lehota. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že netreba bezodkladne upraviť pomery v zmysle § 325 ods. 1 CSP.

5. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol uznesenie okresného súdu zmeniť a návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovieť. V úvode odvolania skonštatoval skutkové okolnosti, ktoré vyplývajú z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, predovšetkým to, že sa cíti byť vlastníkom nehnuteľností, hoci v katastri nehnuteľností je uvedená ako výlučná vlastníčka jeho dcéra - žalovaná.

6. Žalobca sa cíti byť vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, pretože po celý čas bol v dobrej viere v tom, že návrh na vklad do katastra darovacej zmluvy z 11.9.2000 bol spoločným splnomocnencom JUDr. Miroslavom Kriškom, advokátom v Brezne, realizovaný. Poukázal na to, že pri poskytovaní súdnej ochrany v súvislosti s nadobúdaním vlastníckeho práva vydržaním treba za podstatu a zmysel základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd považovať taký výklad ustanovenia § 134 Občianskeho zákonníka, ktorý podporuje zákonnú intenciu uviesť do súladu dlhodobý faktický stav nepretržitej držby oprávneným držiteľom (ktorý je po stanovenú dobu objektívne presvedčený o svojom domnelom vlastníckom práve) so stavom vlastníckym. Pri ústavne konformnom výklade dobromyseľnosti držby treba skúmať, či držiteľ objektívne mohol byť presvedčený o tom, že držanú vec poctivým spôsobom nadobudol. Nemôže byť teda rozhodujúce, že pritom nesplnil zákonné podmienky. Za poctivý spôsob nadobudnutia veci treba považovať také nadobudnutie, ktoré je v súlade s dobrými mravmi. Spravidla je preto rozhodujúce, že držiteľ za držanú vec zaplatil dohodnutú sumu, prípadne poskytol iné dohodnuté plnenie, alebo preukázateľne išlo o dar ako bezodplatné plnenie. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 484/2015 zo 14. novembra 2018).

7. Pokiaľ sa v odôvodnení rozhodnutia súd uvádza, že podľa § 47 ods. 2 Obč. zák. ak sa do troch rokov od uzavretia zmluvy nepodal návrh na rozhodnutie podľa ods. 1 platí, že účastníci od zmluvy odstúpili, v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 184/2005 rozhodnutie správy katastra nie je rozhodnutím, s ktorým by zákon spájal vznik účinnosti zmluvy o prevode vlastníctva k nehnuteľnostiam podľa § 47 Občianskeho zákonníka. Z toho vyplýva, že návrh na vklad možno podať aj po uplynutí troch rokov od uzatvorenia zmluvy bez toho, aby sa aplikovalo ustanovenie § 47 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa § 47 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zákon ustanovuje, že k zmluve je potrebné rozhodnutie príslušného orgánu, je zmluva účinná týmto rozhodnutím. Podľa § 47 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa do troch rokov od uzavretia nepodal návrh na rozhodnutie podľa ods. 1, platí, že účastníci od zmluvy odstúpili. Dôvodová správa k príslušnej novele OZ konštatuje, že účinnosťou zmluvy sa rozumie možnosť domáhať sa plnenia zo zmluvy. Právny názor zhodný s právnym názorom obsiahnutým v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 184/2005 vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozsudku zo dňa 26.2.2006, sp. zn.

2 Cdo 196/2005. V jednej z učebníc občianskeho práva sa uvádza, že „v dôsledku zmien v právnom poriadku a podstatne širšieho chápania zmluvnej autonómie sa ustanovenie § 47 v súčasnosti javí ako nadbytočné," a že „platné právo nepozná prípad, v ktorom by sa na účinnosť súkromno právnej zmluvy vyžadovalo rozhodnutie príslušného orgánu." (Lazar, J. a kolektív: OBČIANSKE PRÁVO HMOTNÉ. Bratislava, IURA EDITION, a. s. 2006. s 122). Z hľadiska komparatívnej metódy výkladu práva možno spomenúť, že podľa Ústavného súdu Českej republiky (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 201/96 zo dňa 7.10.1996) návrh na vklad do katastra nehnuteľností možno podať v časovo neobmedzenej dobe, pretože ani uplynutie času nemôže nič zmeniť na viazanosti účastníkov zmluvy prejavmi ich vôle. V inom náleze Ústavný súd Českej republiky (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 331/98 zo dňa 12.6.2000) zdôraznil, že je potrebné s ohľadom na ustanovenie § 133 ods. 2 OZ oddeliť záväzkovo právne (obligačné) účinky predaja vyvolané kúpnu zmluvou od vecno právnych (vecných) účinkov vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, ktorým sa konštituuje vlastníctvo k nehnuteľnej veci.

8. V českej odbornej literatúre sa uvádza, že ustanovenie § 47 OZ sa v podmienkach trhového hospodárstva stalo obsolentné a teda nepraktické; zároveň sa zdôrazňuje, že pod právny režim § 47 OZ nespádajú prípady, kedy k nadobudnutiu vlastníckeho práva či iného vecného práva k nehnuteľnostiam je potrebné rozhodnutie o povolení vkladu, resp. zápisu (napr. Knapp, V. a kol.: OBČANSKÉ PRÁVO HMOTNÉ. Svazek I. Praha, CODEX 1997 s. 98 alebo Knapp, V. a kol.: OBČANSKÉ PRÁVO HMOTNÉ. Svazek I. Praha, ASPI 2002 s. 123.). V rovnakom duchu sa v jednom z českých komentárov k Občianskemu zákonníku (Bičovský, J., Fiala, J. a Holub, M.: OBČANSKÝ ZÁKONNÍK. Poznámkové vydání s judikaturou a novou literatúrou. Praha, Linde a. s. 1998 s. 79) uvádza, že ustanovenie § 47 OZ sa neuplatní u zmlúv, kedy k vzniku vecnoprávných účinkov je nevyhnutný vklad do katastra nehnuteľností, pretože rozhodnutie o povolení vkladu nie je rozhodovaním o účinnosti zmluvy, ale púhym predpokladom pre vykonanie vkladu. Vzhľadom na vyššie uvedené správa katastra nemôže zamietnuť návrh na vklad iba s poukazom na skutočnosť, že návrh na vklad bol podaný po uplynutí troch rokov od uzavretia zmluvy, a že teda účastníci od zmluvy odstúpili.

9. Poznamenať možno, že v minulosti sa Generálna prokuratúra Slovenskej republiky stotožnila so stanoviskom vyslovením vo vyššie uvedených rozsudkoch občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to vo svojom stanovisku č. VI /2 Gc 3/07 zo dňa 11.4.2007.

10. Vzhľadom na takéto rozhodnutie by bolo možné podľa názoru žalobcu podať návrh na vklad do katastra, avšak tu došlo k tomu, že z nejakých dôvodov darovala žalovaná predmetné nehnuteľnosti svojej dcére, o ktorom úkone žalobca vôbec nevedel, a táto jej opätovne predmetné nehnuteľnosti darovala, čo sa podľa informácií katastra stalo na základe darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod V 1040/2014. Nemôže teda súhlasiť s tým, že došlo k odstúpeniu od zmluvy.

11. Vyslovil názor, že súd prvej inštancie dospel na základe dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a preto navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu na nové rozhodnutie, alebo sám vo veci rozhodol, tak ako to navrhol v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia.

12. K odvolaniu žalobcu sa písomne podaním zo dňa 22. júla 2020 vyjadrila žalovaná. Poukázala na to, že je výhradnou vlastníčkou nehnuteľnosti, pričom poukázala na LV číslo XXXX a na titul nadobudnutia, darovaciu zmluvu V XXXX/XXXX-XXX/XX. Zdôraznila, že napriek tomu, že je jej niekoľko rokov odopierané nehnuteľnosť užívať a zveľaďovať, je jej bránené vstupovať na pozemok, voči mestu E. si plní povinnosti a platí za nehnuteľnosť daň, čo preukazuje potvrdením o platbách dane z nehnuteľnosti.

13. Nehnuteľnosť, pozemok a rodinný dom, postavil jej otec, žalobca, s jej matkou. Žalobca získal nehnuteľnosti do vlastníctva po majetkovom vysporiadaní z jej matkou. Dňa 25. mája 1999 jej žalobca daroval nehnuteľnosť. V nej bývala spolu s manželom a dvoma maloletými deťmi od júla 1997. Na jar 2000 podala žiadosť o rozvod, následkom čoho sa jej žalobca a vtedajší manžel začali vyhrážať, psychicky a fyzicky napádať a v strachu o zdravie z domu odišla k matke. Po čase podal žiadosť o vypratanie manžela z domu. Žalobca nechcel dopustiť, aby sa do domu vrátila. Exmanželom bola fyzicky napadnutá. Neskôr zistila, že žalobca s exmanželom vymenili zámok na jej dome, aby jej zabránili do domu vstupovať, či užívať ho v čase ich neprítomnosti. Dňa 10. 4. 2000 podal žalobca preto návrh na predbežné opatrenie, nátlak oboch mužov nezvládla, žiadosť o vypratanie stiahla (konanie na Okresnom súde Rimavská Sobota sp. zn. 8C 87/2000).

14. List zo dňa 9. augusta 2000, na ktorý poukazuje žalobca, bol ním, resp. jeho právnym zástupcom JUDr. Miroslavom Kriškom dopredu pripravený a pod nátlakom ho podpísala. Rovnako pod nátlakom zo strachu o život a zdravie jej a jej detí podpísala aj darovaciu zmluvu zo dňa 22. septembra 2000. Túto považuje za neplatnú, nakoľko bola podpísaná pod nátlakom. Túto zmluvu mienila napadnúť, avšak žalobca ani jeho právny zástupca nepodali návrh na vklad, preto tieto kroky nepodnikla.

15. Ohradila sa voči obvineniam, kde ju žalobca opisuje ako nezodpovednú osobu. Sama vychovala deti, zabezpečila im slušný život a vzdelanie. Je riadne zamestnaná, v pracovnom pomere je nepretržite. Nemá podližnosti. V tejto súvislosti poukázala na to, že práve voči žalobcovi je dotaz vedených niekoľko desiatok exekučných konaní. Bez jej súhlasu nehnuteľnosť obývali od roku 2000-2006 najskôr jej exmanžel L. Z., neskôr do domu žalobca nast'ahoval bez jej vedomia rodičov svojej druhej manželky. Neskôr týchto žalobca vyhodil. Žalobca nehnuteľnosť užíva od roku 2006, dovtedy niekoľko rokov obýval s jeho druhou manželkou jej dvojgeneračný dom, ktorý jej pomohol dokončiť a ktorý je až doteraz v jej výhradnom vlastníctve. Tento dom poskytli a uvoľnili dcére manželky žalobcu a jej manželovi, čo vyplýva z LV číslo XXXX, okres P. A., obec E., katastrálne územie E..

16. Asi po dvoch rokoch od rozvodu so žalobcom začala opäť komunikovať, s deťmi ho navštevovali, pri návšteve do roku 2013 jej zdôrazňoval, že si je vedomý, že nehnuteľnosť je jej. Žalobca nehovorí pravdu, keď tvrdí, že nevedel, že mu nehnuteľnosť nepatrí. Dňa 6. decembra 2012 sa od nej snažil získať písomný súhlas užívať predmetnú nehnuteľnosť pod zámienkou pre potreby Sociálnej poisťovne, resp. zasielanie jeho dôchodku. Tomu vyhovela a pred notárom podpísala čestné prehlásenie, kde uviedla, že súhlasí s bývaním jej otca v rodinnom dome, ktorého je vlastníčkou. Zdôraznila, že neudelila súhlas k trvalému pobytu. Tento súhlas s bývaním žalobca použil na matrike tak, že uviedol tamojšiu pracovníčku do omylu a tá ho zapísala na trvalý pobyt k jej nehnuteľnosti. Žalobca tak získal trvalý pobyt k jej nehnuteľnosti podvodom, aj v roku 2012 si musel byť žalobca vedomý toho, že nie je vlastníkom nehnuteľnosti. Žalobca nepravdivo uvádza, že si nie je vedomý toho, že nebol daný návrh na vklad do katastra v roku 2000, pričom poukázala na výzvu na vrátenie daru z 24. apríla 2017, ktorú jej žalobca poslal cez advokáta. Na túto výzvu nereagovala, pretože ju považovala za zmätočnú, nakoľko sa odvolávala na darovaciu listinu z roku 2009, ktorá však bola v skutočnosti v roku 1999, ale predovšetkým za bezpredmetnú, nakoľko jej vlastníctvo k nehnuteľnosti sa zakladalo na darovacej zmluve z 15. apríla 2014. Posledný krát sa so žalobcom videla v roku 2013. S deťmi ho chcela navštíviť a zagratulovať mu k meninám, no jej snaha sa zmenila na neprijateľný slovný a fyzický atak žalobcu, ktorý jej a deťom spôsobil veľký stres. Zároveň jej zobral kľúč od domu a vyhodil ich. Odvtedy má zamedzený prístup k nehnuteľnosti. V závere poukázala na to, že nehnuteľnosť 27. mája 2013 darovala dcére, neskôr dňa 15. 4. 2014 jej dcéra darovala nehnuteľnosť darovacou zmluvou.

17. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP uznesenie okresného súdu podľa § 388 CSP zmenil.

18. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

19. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie napadnutého rozhodnutia, ale ani na jeho zrušenie, pretože odvolací súd vzhľadom na skutočnosť, že ide o nariadenie neodkladného opatrenia, môže vo veci sám rozhodnúť na základe predložených dôkazov ako aj tvrdení žalobcu.

20. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. V danom prípade ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania.

21. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

22. Podľa § 325 ods. 2 písm. c) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

23. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

24. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu nie je správne. Rozhodnutie nevychádza z platnej judikatúry, práve naopak, nerešpektuje ju, pričom okresný súd ponechal nepovšimnutú základnú otázku, a to aplikáciu § 47 ods. 2 OZ, keď citované ustanovenie v rozhodnutí uviedol, avšak bližšie neodôvodnil jeho aplikáciu, hoci z obsahu rozhodnutia je zrejmé, že vychádzal zo skutočnosti, že pokiaľ nedošlo k zavkladovaniu darovacej zmluvy v zákonom stanovenej lehote, má sa za to, že účastníci od takejto zmluvy odstúpili. Takýto názor v zmysle rozhodovacej praxe ako aj záväzného stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR nemožno považovať za správny (R 59/2007). Podľa citovaného judikátu Rozhodnutie správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nie je rozhodnutím, s ktorým by zákon spájal vznik účinnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnej veci (§ 47 Občianskeho zákonníka). Účinky vkladu podľa § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka spočívajú v nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, t. j. vo vecnoprávnych následkoch, a nie v obligačnoprávnych následkoch (v účinnosti) zmluvy, ktoré nastali platným prijatím

návrhu na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2006, sp. zn. 2 Cdo 184/2005). Námietky žalobcu uvedené v odvolaní sú v celom rozsahu dôvodné.

25. V súčasnosti platné právo nepozná prípad, v ktorom by bolo potrebné k súkromnoprávnej zmluve rozhodnutie príslušného orgánu na to, aby zmluva nadobudla účinnosť, t. j. aby sa účastníci takej zmluvy mohli domáhať plnenia zo zmluvy. Obligačnoprávne účinky takých zmlúv nastávajú bez ohľadu na rozhodnutie štátneho orgánu alebo orgánu verejnej správy. K takým prípadom nepatrí rozhodovanie správy katastra (zákonom č. 180/2013 Z. z., účinným od 1. októbra 2013, katastrálneho odboru okresného úradu) o povolení vkladu, najmä vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ani ďalších zmluvne vznikajúcich vecných práv k nehnuteľnostiam. Nie sú to totiž rozhodnutia, ktoré treba k zmluve a k jej obligačnoprávnym účinkom. Takýmito rozhodnutiami nastávajú len vecnoprávne účinky. Neobstojí preto názor, že rozhodnutím o vklade vznikajú (právo tvornosť rozhodnutia) nielen vecnoprávne účinky, ale aj obligačnoprávne účinky. Tieto obligačnoprávne účinky jednoznačne nastali podpísaním napríklad kúpnej zmluvy, ktorej predmetom je nehnuteľnosť. Niet zákonného podkladu tvrdiť, že na podpísanie platnej kúpnej zmluvy potrebuje subjekt občianskoprávneho vzťahu rozhodnutie príslušného orgánu. Preto nie je praktické uvažovať ani o aplikácii odseku 2 tohto ustanovenia.

26. Z platnej zmluvy vznikajú pre jej účastníkov obligačnoprávne účinky, t.j. obsah zmluvy sa stáva pre účastníkov zmluvy rovnako a bezpodmienečne záväzným (účinnosť zmluvy) a viazanosť účastníkov ich prejavmi vôle, smerujúcimi k vzniku zmluvy, ku vzniku vecnoprávných účinkov, ktorej treba ešte kladného rozhodnutia orgánu katastra, trvá napr. aj pre dedičov zomrelého účastníka, ktorí vstupujú do jeho práv a záväzkov z občianskoprávneho vzťahu, ku ktorému došlo na podklade zhodných prejavov vôle účastníkov ešte pred vznikom vecnoprávných účinkov účinnnej zmluvy (Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. októbra 2010, sp. zn. 5 Cdo 153/2009).

27. Účastníkmi učené zhodné prejavy vôle, smerujúce k vzniku zmluvy, sú právnymi úkonmi zakladajúcimi v zmysle § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka medzi účastníkmi občianskoprávny vzťah, z ktorého účastníkom vyplývajú určité vzájomné práva a povinnosti. Účinnosť zmluvy nastáva súčasne so vznikom platnej zmluvy, pokiaľ zákon (§ 47 Občianskeho zákonníka) alebo dohoda strán neustanovujú inak. Rozhodnutie správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nie je rozhodnutím, s ktorým by zákon spájal vznik účinnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnej veci. Účinky vkladu podľa ustanovenia § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka spočívajú v nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, t.j. vo vecnoprávných následkoch, a nie v obligačnoprávných následkoch (v účinnosti) zmluvy, ktoré nastali platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

28. V tejto súvislosti napr. odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 8. júna 2005, sp. zn. 15 Co 134/2005. V tomto rozhodnutí zaujal rovnaké stanovisko, senát pripustil dovolanie, pričom Najvyšší súd dovolanie zamietol v konaní 2 Cdo 184/2005 zo dňa 28. februára 2006. V danej veci bo prijatý judikát uverejnený pod R 59/2007. Odvolací súd tak svoj skôr prijatý právny záver ani v tejto veci nemení. Na základe podanej sťažnosti vo veci rozhodoval Ústavný súd Slovenskej republiky, keď uznesením zo dňa 14. septembra 2006, sp. zn. II. ÚS 299/06-16 sťažnosť sťažovateľa odmietol. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že súd nezistil porušenie ústavnoprocených princípov konania a stotožnil sa s vysloveným názorom.

29. Rovnaký názor zaujal aj Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku zo dňa 26. mája 2020, sp. zn. 1Cdo 207/2018. V tomto rozhodnutí poukázal Najvyšší súd SR na vyššie uvedené rozhodnutie, ako aj na rozsudok sp. zn. 3Cdo 196/2005 zo dňa 29. novembra 2005, zverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 60/2007. Taktiež poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. mája 2008, sp. zn. 8Sžo 41/2008, z ktorého vyplýva, že zmluva je platná po podpísaní všetkými účastníkmi (ak nie sú iné dôvody jej absolútnej neplatnosti). Účinnosť zmluvy nastáva súčasne so vznikom platnej zmluvy za predpokladu, že zákon alebo dohoda strán neustanovuje inak. K nadobudnutiu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam dochádza až vkladom do katastra. Najvyšší súd v tomto rozhodnutí konštatoval, že právna úprava nadobúdania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je dvojfázová, tzn., že je založená na doktríne o právnom dôvode (iustus titulus) a právnom spôsobe (modus adquirendi dominii). V platnej právnej úprave je táto zásada vyjadrená v § 133 OZ. Aj v danom prípade bola uzavretá kúpna zmluva, avšak samotná zmluva prevod vlastníckeho práva nespôsobilá. Aby na základe kúpnej zmluvy došlo k prevodu vlastníckeho práva, bol potrebný právoplatne povolený vklad vlastníckeho práva.

30. Žalobca na osvedčenie ním tvrdených skutočností predložil darovaciu zmluvu uzavretú so žalovanou dňa 25. 5. 1999, ktorou daroval dcére sporné nehnuteľnosti. Bol podaný návrh na vklad tejto darovacej zmluvy, vlastníčkou sa stala žalovaná. Žalobca predložil podanie na Okresný súd Rimavská Sobota

zo dňa 10. 4. 2000, v ktorom žalobca sa voči žalovanej domáhal vydania predbežného opatrenia vo vzťahu k daným nehnuteľnostiam, pričom uvádzal, že žalovaná po nadobudnutí vlastníctva k uvedeným nehnuteľnostiam zmenila svoj vzťah, postoj a správanie voči žalobcovi, otcovi a darcovi a už niekoľko mesiacov ho úplne ignoruje, nekomunikuje s ním, nenavštevuje ho a nevhodne a nepravdivo sa o ňom vyjadruje. Zároveň v podaní uvádza, že požiadal o vrátenie daru.

31. Žalovaná v liste zo dňa 9. 8. 2000 adresovanom právnenému zástupcovi žalobcu JUDr. Miroslavovi Kriškovi uviedla, že súhlasí s tým, aby bola zabezpečená zmluva o vrátení daru s tým, že všetky poplatky súvisiace s právnymi úkonmi, dane z prevodu bude znášať žalobca, ako aj návrh na vklad do katastra nehnuteľností bude podaný žalobcom. Zároveň žiadala o doručenie zmluvy, aby ju mohla u notára podpísať.

32. Žalobca pripojil darovaciu zmluvu zo dňa 11. 9. 2000, kde žalovaná ako darujúca darovala späť žalobcovi ako obdarovanému nehnuteľnosti, z bodu IV., že obe strany vyslovujú súhlas s vkladom vlastníckeho práva k predmetu daru v celosti, pričom v zmysle bodu V. sa dohodli, že návrh na vklad do katastra nehnuteľností podá spoločný splnomocnenec JUDr. Miroslav Kriška, advokát. Žalovaná ako dárkyňa darovaciu zmluvu podpísala, jej podpis bol osvedčený na matričnom úrade v E., zmluvu taktiež podpísal žalobca. Zároveň žalobca predložil poštový peňažný poukaz, ktorým osvedčil, že žalovanej vrátil požadované poplatky vo výške 8.678,- Sk dňa 10. 5. 2005.

33. Z uznesenia Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 19. januára 2001 vyplýva, že súd konanie zastavil, ktorým sa domáhal žalobca vrátenia daru na základe spät'vzatia zo dňa 23. 12. 2000. Žalobca zároveň predložil ústrižky o platení elektrickej energie Slovenskej energetike, a. s., Žilina. Taktiež predložil faktúry a poštové ústrižky, ktorými platil dodávku vody Stredoslovenskej vodárenskej prevádzkovej spoločnosti, a. s., Banská Bystrica.

34. Z predložených dôkazov teda vyplýva, že v nehnuteľnosti žalobca býva, cíti sa ako vlastník, hoci na LV nie je zapísaný, pričom svoje vlastníctvo odvodzuje od uzavretej darovacej zmluvy, ktorá nebola zavkladovaná v katastri nehnuteľností zrejme z dôvodu pochybenia právneho zástupcu, ktorý uzavretú zmluvu nedal zavkladovať, pričom obava žalobcu, ktorá odôvodňuje podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vyplýva z konania žalovanej, ktorá aj napriek uzavretej zmluve a prejavenej vôli vrátiť nehnuteľnosti, požiadala o vyhotovenie fotiek. Z SMS správy žalovanej vyplynulo, že potrebuje fotografie domu s tým, že sa bude robiť znalecký posudok pre banku. Uviedla tiež, že žiaden predaj nehrozí. Zároveň upozornila žalobcu, že pokiaľ fotky nevyhotoví, vylomí zámok, prípadne bude fotografovať s doprovodom polície. Z tohto prejavu je viac ako zrejme, že hoci je žalovaná formálne zapísaná na LV ako vlastníčka, sa takto aj chová, teda mieni nakladať s nehnuteľnosťou. Svojím konaním vzbudzuje u žalobcu dôvodnú obavu, že môže prísť o obydlie, ak by založená nehnuteľnosť bola v prípade neplnenia záväzku predaná. Je zrejme, že žalovaná nerešpektuje uzavretú darovaciu zmluvu, ktorou spätne previedla nehnuteľnosti na žalobcu a vychádza len zo zápisu v katastri nehnuteľností bez toho, aby sa cítila byť viazaná svojím prejavom vôle.

35. Žalobca dostatočne preukázal, že má dôvodnú obavu, na základe ktorej požaduje ochranu svojho práva, teda je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu, a to do ukončenia konania, ktorým sa žalobca bude domáhať ochrany svojho vlastníckeho práva. Odvolací súd poukazuje na hore uvedené závery, z ktorých vyplýva, že v podstate žalobca v teoretickej rovine na základe uzavretej darovacej zmluvy a obligačno právnych následkov môže podať návrh na vklad darovacej zmluvy, ako to uvádza právna zástupkyňa žalobcu v odvolaní, avšak musí sa vysporiadať so skutočnosťou, že medzi časom žalovaná darovala nehnuteľnosti svojej dcére a tá ich spätne darovala žalovanej. Z toho je zrejme, že žalovaná, hoci bola viazaná svojím prejavom vôle, tento nerešpektovala a nehnuteľnosti previedla, pričom na základe ďalšieho právneho úkonu sa opätovne stala formálne vlastníčkou tejto nehnuteľnosti. Za daného stavu nie je vylúčené, aby sa žalobca dovolal svojho vlastníckeho práva. Ak okresný súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, žalobcu vystavil stavu, kedy by mu sťažil možnosť domôcť sa svojho práva, ba navyiac, by mohlo dôjsť k situácii, že nehnuteľnosť by mohla byť predaná, vydražená, teda ide o nezvratný stav. V odvolaní žalobca správne poukázal na čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd.

36. Odvolací súd poukazuje aj na to, že nariadením neodkladného opatrenia žiadnym spôsobom nebudú obmedzené práva žalovanej, pretože nehnuteľnosť neužíva, v tejto dlhodobu býva žalobca, pričom v SMS správe tvrdila, že predaj domu nehrozí. Okrem toho k zavkladovaniu nedošlo nie z dôvodu prejavu vôle strán sporu, ale preto, že spoločný právny zástupca z neurčitého dôvodu zmluvu nedal na vkladovanie. Vzhľadom na zistenú skutkovú situáciu odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné prihliadnuť na uplatnené právo žalobcom, pričom vzhľadom na vyššie uvedené ústavné práva považuje

za potrebné prihladiť na právo žalobcu vlastníť majetok vo vzťahu k formálne zapísanému právu žalovanej, ktorá je viazaná prejavom vôle, keď podpísala „spätnú darovaciu zmluvu“.

37. Z vyjadrenia žalovanej ako aj ňou predložených dôkazov vyplynulo, že je ako vlastníčka zapísaná v katastri nehnuteľností, pričom nehnuteľnosť najskôr previedla na svoju dcéru, ktorá darovacou zmluvou tieto nehnuteľnosti opätovne previedla na žalovanú, o čom predložila listinné dôkazy a z ktorých sú tieto skutočnosti osvedčené. Z darovacej zmluvy uzavretej dňa 27.5.2013 vyplýva darovanie C. Z., rod. A. na obdarovanú L. Z., rodenú Z., pričom zmluva bola zavkladovaná (V XXXX/XX). Darovacou zmluvou zo dňa XX. 4. 2014 L. Z. tieto nehnuteľnosti spätne darovala C. Z., rod. A.. Tieto tvrdenia a predložené dôkazy žalovanou sú v zhode s tvrdeniami žalobcu, preto ich možno mať za osvedčené.

38. Žalovaná tvrdila, že za nehnuteľnosti platiteľa dane, o čom predložila potvrdenia o zrealizovaní transakcie z Z. banky za roky 2014, 2015, 2016, 2017, 2019, 2020, príjmový pokladničný doklad za rok 2018, 2013, 2007, a poštové peňažné poukazy za roky 2006, 2007, 2008 a jeden nečitateľný poukaz. Týmito dôkazmi osvedčila, že za nehnuteľnosť v tomto období platila dane.

39. Z predloženého čestného vyhlásenia podpísaného žalovanou dňa 6. 12. 2012 vyplýva, že čestne vyhlásila, že súhlasí s bývaním svojho otca, V. A. nar., narodeného P. v rodinnom dome v E. ktorého je vlastníčkou. Odvolací súd k danému dôkazu uvádza, že týmto dôkazom žalovaná osvedčuje ňou tvrdené skutočnosti, ktorými udelila otcovi - žalobcovi súhlas na bývanie spornej nehnuteľnosti.

40. Taktiež z pripojeného uznesenia Okresného súdu v Rimavskej Sobotě zo dňa 2. novembra 2000, č. k. 8C 87/00-13 vyplýva, že súd konanie zastavuje, keď C. Z. sa domáhala vypratania nehnuteľnosti, pričom návrh na začatie konania zobrala späť pred začatím prvého pojednávania. Z listu JUDr. Pavla Baloga, advokáta, zo dňa 24. 4. 2017 vyplýva, že na základe splnomocnenia žalobcu ju vyzýva podľa § 630 OZ, aby dar vrátila.

41. K predloženým dôkazom odvolací súd v rámci konania o neodkladnom opatrení uvádza, že nimi žalovaná preukázala ňou tvrdené skutočnosti pokiaľ ide o evidenciu nehnuteľností v katastri nehnuteľností, o udelení súhlasu žalobcovi na bývanie v nehnuteľnosti ako aj to, že za nehnuteľnosť platila dane, pričom z predloženého dôkazu vyplynulo aj to, že žalobca ju vyzýval na vrátenie daru v roku 2017.

42. Vo svojom vyjadrení žalovaná však tvrdí, že je jej bránené nehnuteľnosti užívať, o čom nepredložila žiaden dôkaz. Taktiež poukazuje na rodinné vzťahy, ktoré sú tvrdené, na ich preukázanie nebol poskytnutý dôkaz, preto ich nemožno považovať za osvedčené a môžu byť predmetom ďalšieho dokazovania v prípadnom konaní vo veci samej. Taktiež žalovaná nepreukázala, že by spornú zmluvu, ktorou darovala nehnuteľnosť žalobcovi, podpisovala pod nátlakom, ani skutočnosti ohľadom atakov žalobcu voči jej osobe, na ktoré poukazuje. Na základe poskytnutých dôkazov odvolací súd uveril žalovanej, že žalobca musel mať vedomosť o tom, že nehnuteľnosť nie je zavkladovaná na jeho meno, a to okrem predložených výziev aj z dôvodu, že daň z nehnuteľnosti platí vlastník nehnuteľnosti, tieto dane zrejme neplatil, keď ani v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v tomto smere než netvrdil a neposkytol žiaden dôkaz, poskytol len dôkazy o platení za vodu a elektriku, pričom tieto môže platiť každý užívateľ nehnuteľnosti bez vzťahu k vlastníckemu právu k danej nehnuteľnosti, napr. nájomník.

43. Z vyjadrenia žalovanej vyplývajú skutočnosti, ktoré majú svoju relevanciu pre konanie vo veci samej (neplatnosť darovacej zmluvy v dôsledku nedostatku vôle, nedobromyseľnosť žalobcu apd.), z hľadiska nariadenia neodkladného opatrenia ich súd vyhodnotil, pričom vyvodil záver, že tvrdené skutočnosti nič nemenia na závere, ktorý odvolací súd vyslovil vo vzťahu k obligačno právnym následkom uzavretej darovacej zmluvy, pričom žalovaná tvrdí, že túto darovaciu zmluvu podpísala pod nátlakom, na svoje tvrdenie zatiaľ neposkytla žiaden dôkaz. Odvolací súd uložil žalobcovi podať žalobu vo veci samej, v ktorom konaní môže žalovaná námietky uplatniť. Vzhľadom na charakter neodkladného opatrenia, potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu odvolací súd dospel k záveru, že návrhu je dôvodný, preto mu vyhovel, pričom až v konaní vo veci samej žalovanou tvrdené skutočnosti môžu byť preukázané.

44. Podľa § 336 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

45. Podľa ods. 2 súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej.

46. Podľa ods. 3 súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná.

47. Podľa ods. 4 ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí ustanovenie § 335 primerane.

48. Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil uznesenie okresného súdu a zároveň v súlade s ust. § 336 ods. 1, 2 CSP uložil žalobcovi povinnosť podať v lehote 30 dní žalobu vo veci samej, pričom vo výroku uznesenia uviedol strany, predmet konania vo veci samej. V konečnom rozhodnutí vo veci samej súd rozhodne aj o trovách konania o neodkladnom opatrení podľa výsledku sporu.

49. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).